

fedtsyre og er derfor mere sundt end fedt af landdyr.

Den eneste ulempe ved denne mad er det høje kviksølvindhold, der, hvis det fortsat får lov til at stige, med tiden vil gøre grinden uegnet som menneskeføde.

5. Færøske reaktioner på udenlandsk omtale af grindedræb

På Færøerne har man bemærket, at grindefangsten hyppigere end før er genstand for omtale uden for øerne.

Navnlig TV-journalister har fundet, at grindedræb optaget i farver er stof, der kan bringe forudsætningsløse TV-seere i affekt. Det kan læses ud af de efterfølgende breve fra seerne, at speakerteksten langtfra altid har været objektiv.

Nogle af protesterne afspejler den holdning, at det er uetisk i det hele taget at aflive hvaler.

På Færøerne har man svært ved at godtage denne holdning, medmindre den udbredes til at omfatte alle pattedyr. I så fald må man erkende, at det er praktisk taget ugørligt at overleve på Færøerne som vegetarianer.

Andre protester går ud på, at grindehvalerne skulle være truet af udryddelse. Dette opfattes som en misforståelse, idet de pågældende åbenbart ikke har tilstrækkelig viden til at kunne sondre imellem truede og ikke-truede hvalarter.

Andre igen protesterer imod selve aflivningsmetoderne.

Denne kritik er man på Færøerne åben over for, idet det er et emne, der jævnligt diskuteres internt på Færøerne.

Man prøver også løbende at justere fangstreglerne i takt med de tekniske og sociale ændringer og i takt med en mere bevidst holdning over for dyrebeskyttelse.

Brug af harpun har således i mange år

været stærkt begrænset, og man har i den ny dyreværnslov skærpet reglerne for anvendelse af hvalspyd. Man diskuterer bl.a. også en skærpelse af kravene til godkendte fangstpladser og eventuelle formelle kvalifikationskrav til jagtens udøvere.

Der er dog på Færøerne en udbredt fornemmelse af, at mange af protesterne skyder over målet og er udtryk for hykleri, sentimentalitet og dobbeltmoral. Protesterne opfattes ofte som udtryk for fremmedgjorte, blaserte, velbjærgede storbyborgeres manglende vilje til at erkende oprindelsen af de animalske produkter, de selv spiser. Man finder ofte, at de protesterende passende kunne begynde med at se på de forhold, som dyr ikke blot dør, men navnlig *lever* under i deres egne hjemlande. Her tænkes blandt andet på mange moderne husdyrholdsmetoder, der belaster dyrene voldsomt i hele deres liv. En grindehval lider kun under selve aflivningen, der ofte tager mindre end ét minut.

Man mener på Færøerne, at når en grindejagt går, som den skal, lider hvalerne næppe mere end dyr, der slages på et moderne slagteri. Man må imidlertid erkende, at i og med at der er tale om jagt, er der usikkerhedsmomenter, der medfører, at forløbet ikke altid er optimalt. Dette gælder imidlertid alle former for jagt, og et krav om standsning af grindehvaljagten vil kun seriøst kunne fremsættes af dem, der ønsker at forbyde alle former for jagt.

Endelig er det et udbredt synspunkt på Færøerne, at de protester, der fokuserer på grindefangsten, bortleder opmærksomheden fra den virkelige fare, der truer hvalerne, nemlig den tiltagende forurening af havmiljøet ved udledning af giftstoffer og kemikalier, bl.a. fra de lande, der flittigst protesterer mod fangsten.

Árni Ólafsson